

5. den – prvek KOV – Kovový Skřítek permoník

Setkali jsme se uprostřed tábora v hojném počtu, asi patnáct dětí. Rodiče měli jiný program. Děti se vrátili do týpek pro chřestidla a různě cinkací nástroje. Přivítali jsme se „Dobrý den,....“ Společně si zabubnovali a všichni jsme si už pamatovali naše jména. „Bumtarata na buben...“ Všechny chřestidla jsme si odnesli k menhiru , který hlídá náš tábor. Společně s dětmi jsme poprosili menhir, aby nám pomohl přivolat bytost , která se o něj stará. Za chvíli k nám přišel Kovový skřítek ve své typické čepičce a s vousy. Měl velký pupek opásaný širokým páskem, na kterém se mu houpal váček s poklady. V ruce držel rozsvícenou lucerničku. Jeho poselství bylo velmi poučné:

„Já jsem Kovový skřítek a chci Vám vyprávět o tom , co je kolem Vás i ve Vás pevné a co Vás chrání. Moje říše je plná vzácných kovů, minerálů a představuje to co je neprostupné. Mými pomocníky jsou všichni skřítkové, permoníci, kteří hledají a hlídají vzácné poklady na Zemi i pod Zemí. Vždy když najdete nějaký kámen, i když vypadá jako obyčejný, není to tak. Je to poklad. Ukřívá v sobě příběh dávných časů. Může Vám vyprávět co všechno zažil. Ten co se dotkne duše kamene, dotkne se sebe a zná svou hranici. Rád jsem Vás poznal a těším se na další setkání.“ Při těchto slovech si odvázal od pasu váček a každému daroval jeden z vzácných křemenů, které skrýval uvnitř. Poděkovali jsme mu a rozloučili se. Odběhl pryč a ztratil se nám z očí na kraji lesa. Poradila jsem dětem , aby si daly kameny nabít k našemu posvátnému menhiru. Popadli jsme svá chřestidla a cinkátka. Pustili jsme si hudbu s africkými rytmy , plnou bubnů a dalších exotických nástrojů. Začali jsme společně tančit v kruhu kolem menhiru. Tančili jsme, křepčili jsme a děti byly nadšeny. Při tanci jsme s dětmi vyjádřili díky všem bytostem , které za námi přišli.

Tančili jsme pro Matku Zemi , pro Vodu a její vodní říši, děkovali jsme mrakům, že nás už několik dní nechaly suché, děkovali jsme Pánu Ohně, za oheň, který nás večer hřeje v týpkách, nezapomněli jsme ani na Pána lesa, kterému jsme děkovali za rostliny a stromy kolem nás. A na závěr Kovovému skřítkovi. Byl to nádherný a

spontání tanec pro všechny z nás. Na závěr si děti posedaly kolem menhiru. Poděkovali jsme mu za ochranu , kterou nám celý pobyt poskytoval a odnesly jsme si dar od Kovového skřítky. Po rozloučení jsem děti odvedla zpátky k rodičům.